

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 225.

63de Møde.

[Torsdagen den 25de April.

(Fort.)

Ordføreren: I det Udkast til en Finantslov, som er Rigsdagen forelagt, vil man finde, at Overslaget over Statens Indtagter og Udgifter i det løbende Finantsaar for en Deel ere baserede paa Forudsætningen om, at adskillige vigtige og, i finantsiel Henseende, dybt indgribende Love, som for Dieblirket ere Rigsdagen forelagte, skulde faae Lovskraft, ikke alene inden Finantsloven er behandlet færdig i Folkethinget, men endog saa aldeles uforandret i den samme Form, i hvilken disse Lovforslag ere forelagte fra Regjeringens Side. Det blev allerede tidligt under Finantslovens Behandling i Finantsudvalget klart, at man ikke burde lægge en saadan Forudsætning til Grund for Finantslovens Behandling, da det jo maatte være tvivlsomt, om disse fremlagte Lovforslag kunde blive vedtagne tidnok, og endnu mere tvivlsomt, hvorvidt de vilde blive vedtagne i den Form, hvori de af Regjeringen vare fremlagte, hvilket da ogsaa siden har vundet tilstrækkelig Bekræftelse, da vi jo have seet, at flere af disse Lovforslag, navnlig det hvormed Folkethinget allerede er færdigt, Loven om Krigsskatten, har lidt meget betydelige Modificationer. Da dette nu var bleven Udvalget klart, indtraadte Nødvendigheden af at omforme visse Dele af Finantsloven, fornemmelig det Capitel, der afhandler de directe Skatter. Af de directe Skatter var der nogle, som man kunde opføre paa Finantsloven i Henhold til ældre Love, saaledes som f. Ex. Gammeffatten og Landskatten, Extrapaabud, Bidrag til civile Læger og Døvstumme-Institutet, Bygningsafgift, Belasgift osv. Men der var derimod nogle andre, som vel aarlig havde været udredede, men for hvilke der dog hvert Aar har maattet fastsættes paa ny, paa hvilken

Maade de skulde lyses; disse kunde man derfor ikke optage i Finantsloven uden ved Hjælp af en særegen Lov. I denne Anledning henvendte Udvalget sig til Ministeriet og udbad sig fremlagt et Lovforslag desangaaende, og dette Lovforslag er det, som vi idag skulle have til første Behandling. Ved at gennemlæse dette Lovforslag vil man finde, at det i alt Væsentligt er en Gjentagelse af de Grundsætninger, som have været fulgte ved de her omhandlede Statters tidligere Fordeling, navnlig med Hensyn til Fougesskat, Marskpenge, Forselsbidrag og Bidrag til Straffeanstalterne; og da ingen videre Forandring heri er tilstede, skal Udvalget tilslutte sig at indstille til Rigsdagen at optage de dertil sigtende Bestemmelser uforandrede. Men der er et Punkt tilbage, som ogsaa omfattes af det fremlagte Udkast, og hvormed langt større Tvivl maa være herskende; det er den Skat, som er foreslaaet lignet under Navn af Rigsdagskat, det vil sige den Skat, hvorved Udgifterne til den Rigsdag, som nu afholdes, og til den, som vil blive afholdt i de sidste Maanedene af indvarende Aar, vil være at erlægge. Derved har Udvalget at bemærke, at det i det Hele taget maa ansees for at være lidet ønskeligt, at man opkræver saadanne særegne Skatter til enkelte specielle Formaal (saa), og at dette i den Grad er lidet ønskeligt, at vi nu ere i Begreb med at affasse en stor Mængde af saadanne Skatter, netop fordi man erkjender det Uønskelige deri. Det maa fremdeles bemærkes, at denne Skat, som udgjør 90,000 Rbd., vil være en Forøgelse af de directe paalagte Skatter, der i et Aar, som dette, hvor vi allerede maa udrede betydeligt Mere end sædvanligt gennem Krigsskatten, vilde være lidet ønskeligt. Af disse Grunde maatte Udvalget ansee det for særdeles ønskeligt, om man kunde undvære den Skat, som her er foreslaaet under Navn af Rigsdagskat.